

отъ апостолство-то си, и за това ся залови за първо-то си занятие, за рыбарство-то. Христосъ му са яви, и вмѣсто да го выка на апостолско-то му име, Петръ, выка го, “Симоне Іонинъ” на име-то, което имаше прѣди да стане Апостоль. Прѣди врѣме Петръ каза, че той обикнѣхъ Исуса повече отъ други-тѣ Апостола (Мат. 26; 33). За това Господь го попыта, що мыслишь ты сега, “Симоне Іонинъ; любишь ли мя повече отъ тыя” (други-ты Апостола)? Тоя въпросъ повтори *три пѣти* за да му напомни *трикратно-то* му отрицание. И като му зарѣча да пасе агънца-та му и овцы-тѣ му, увѣри го, че не ще да го свали отъ апостолскѣ-тѣ му службѣ. По тайнѣ причинѣ Христосъ му заповѣда въ 22 стихъ да остави рыбарство-то, и да “върви подирѣ му.”

Да повторимъ на късо всичко, що казахмы до сега.

1 Ако Петръ и да имаше първенство, не можаше да го прѣдаде на наслѣдникъ.

2. Петръ не бѣше основатель на римскѣ-тѣ Църквѣ, и никкога не е былъ тамъ Епископъ.

3. Христосъ не даде на Петра първенство надъ Апостола-тѣ и надъ Църквѣ-тѣ.

За това Католическо-то доказателство излази лъжливо въ всички-тѣ си части, и Папа-та не е глава на Църквѣ-тѣ, нито намѣстникъ Христовъ. Но нѣкой може да рече: Азъ не вѣрувамъ, че Папа-та е глава на Църквѣ-тѣ, или намѣстникъ Христовъ, а вѣрувамъ, че Римско-католическа-та Църква е